

TÁJÉKOZTATÓ A ZÁRÓJELENTÉSRŐL

amely készült

Országgyűlés Hivatala kiíró által

„Kossuth tér 6-8. irodaház korszerű városképi megjelenésére vonatkozó ötletpályázat”
tárgyában kiírt ötletpályázati eljáráson beérkezett pályaművek

2015. november 19- napjától december 14-ig tartó bírálati munkájáról.

Budapest, 2015. december 14.

Az Országgyűlés Hivatala ötletpályázatot hirdetett.

Az ötletpályázat tárgya és célja az alábbiakban került megfogalmazásra:

Tárgya: A Budapest, V. kerület Kossuth tér 6-8. irodaház városképi megjelenésének tervezett átalakításához a homlokzatokra és a tömegformálásra vonatkozó építészeti ötletek, lehetséges megoldások kidolgozása.

Célja: A Kossuth tér 6-8. sz. irodaház átépítést követően az Országgyűlés hivatali szervezete egyes részeinek elhelyezését fogja szolgálni.

Az ötletpályázat célja a tervezett átalakításához a homlokzatokra és a tömegformálásra vonatkozó építészeti ötletek, lehetséges megoldási javaslatok kidolgozása.

Jellege: Nyílt tervpályázat – ötletpályázat, a kiírás időpontjában hatályos, a tervpályázati eljárások szabályairól szóló 305/2011. (XII.23.) Korm. rendelet (továbbiakban: „Korm. rendelet”) alapján

Az előkészítés során a kiírással kapcsolatban beérkezett kérdéseket a Kiíró határidőben megválaszolta.

A pályaművek bontására 2015. november 19-én 8.00 órakor került sor az Országgház Kossuth-termében. A bontásról készült jegyzőkönyvben megállapításra kerültek az alábbiak:

Az ötletpályázatra összesen 40 pályamű érkezett. A Bírálóbizottság tagjai sorszámot adtak valamennyi pályaműnek (ugyanaz a sorszám, valamint a jelenlévő tagok kézjegye került a külső borítékra, a pályamű címlapjára – illetve ha úgy ítélték meg, hogy a bírálat során a dokumentáció esetleg széteshet, valamennyi lapjára - és a belső zárt borítékra is.) A zárt borítékokat a bírálat végéig külön szekrényben őrizték, és a megvételt nyert borítékait a bírálat lezárta után bontották fel.

A pályaművek közül 4 db volt érvénytelen. Ezek közül egyet a határidőn túl adtak postára, egyet határidőn túl személyesen nyújtottak be az Országgyűlés Hivatala székhelyén, kettő pedig a titkosságot sértette (a beadott dokumentációban nem tették külön lezárt borítékba a pályázó azonosítására alkalmas adatokat.)

A Bírálóbizottság tevékenységéről és a pályaművek bírálatáról folyamatos jegyzőkönyv készült.

A Bírálóbizottság a vonatkozó jogszabályok, valamint az Elnök által előterjesztett és a Tagok által jóváhagyott munkaterv szerint végezte munkáját.

A Bírálóbizottság a bírálat során figyelembe vette, hogy a benyújtott pályaművek mennyiben segítik a Kiíró a tervpályázati kiírásban rögzített céljainak elérésében, ezért a pályaművekben javasolt megoldásokat komplexen az alábbi részletes elvárások teljesítése szerint értékelte:

A Bírálóbizottság a bírálat során a beérkezett és a bontás során érvényesnek tekintett 36 pályaművet többször áttekintette.

A bírálati szempontok a következők voltak:

- 1) Mennyire harmonikus a környező épületekkel, környezettel való kapcsolata, milyen a homlokzat megfogalmazásának építészeti minősége. Mennyire méltó a Nemzet Főteréhez és az Országházhoz.
- 2) Szerkezeti rendszere, anyaghasználata, műszaki megoldásai biztosítják-e a megvalósíthatóságot, a létrejövő új homlokzattal, lefedéssel szemben a funkcióból (A-kategóriás irodaház) fakadóan megfogalmazódó akusztikai, tűzvédelmi, hőtechnikai, üzemeltetési, stb. elvárások kielégítését
- 3) Milyen környezettudatos, innovatív megoldásokat használ, mely az épület gazdaságos üzemeltetését elősegíti.

A bírálat három körben zajlott.

Első körben a bizottsági tagok egyenként nyilatkoztak valamennyi pályamű kapcsán arról, hogy az építészeti, esztétikai kvalitásai, a benne található ötletek alapján érdemes-e továbbgondolásra. A Bírálóbizottság úgy döntött, hogy amelyik terv bármelyik bizottsági tag támogatását elnyeri, továbbjut a második körbe.

A második körben az „állva maradt” tervek mindegyikéről vitát folytatott a bizottság, majd többségi szavazással választotta ki a harmadik körbe jutó terveket.

A harmadik körben a bizottság több alapvető döntést hozott:

- A kiírásnak megfelelően - a Bírálóbizottság tagjainak egyhangú véleményével egybehangzóan - azt a tervet lehetett volna győztes pályaműnek nyilvánítani, ami lényeges átdolgozás nélkül alkalmas lett volna arra, hogy a tervezési

program részeként a Kiíró homlokzatra, tömegformálásra vonatkozó elvárásait megjelenítse Ilyen pályamű a Bírálóbizottság döntése szerint nem érkezett; egyik pályamű sem alkalmas lényeges változtatás nélkül a kiírásban foglalt elvárások kielégítésére. (Mivel a fentiek szerint egyik pályamű sem teljesítette a díjazhatóság szintjét elérő mértékben a legfontosabb értékelési paramétert, a további értékelési paraméterek vizsgálata okafogyottá vált.) A Bírálóbizottság tehát azt az egyhangú döntést hozta, hogy egyik tervet sem nyilvánítja győztesnek (második, harmadik helyezettnek, stb.)

- Több olyan munka érkezett azonban, amelyek olyan elemeket tartalmaznak, amelyek a további tervezés során felhasználhatóak. A Bírálóbizottság ezért ezen mindösszesen 7 db ilyen pályamű megválasztása mellett döntött. Az azonos jellegű ötletek közül a bizottság többségi szavazással választotta ki a megvásárlandókat.
- A Bizottság az egyes pályaművek részletes bírálatának és a tervpályázat összefoglaló értékelésének elfogadása után egyhangúlag úgy döntött, hogy a pályaművek díjazására és megvételére szánt teljes összeget (200 ezer euro) nem osztja ki teljes mértékben, abból 100 ezer eurót használ fel megvételekre.
- A Bizottság a megvételek során négy különböző kategóriát különített el a szerint súlyozva, hogy az egyes pályaművekben található ötletek amennyire hasznosíthatók a továbbtervezés és a tervezési program megfogalmazása során. A legalacsonyabb megvételi kategóriába azon pályamű került, mely inkább nagyvonalú gesztusával és grafikai ötletességével oldotta meg a nehéz tervezési feladatot. Míg a második és harmadik díjkategóriába azon pályaművek kerültek, melyek nem csak építészeti gondolatában, hanem részleteiben, szerkezeti, anyaghasználati megoldásaiban is több megfontolásra alkalmas tervezési irányt fogalmaztak meg. Míg az egyetlen kiemelt megvétel mind komplexitásában, mind a formaképzés és szerkezeti kialakítás terén átfogóan jó megoldást adott a felvetett kérdésre.
- A megvásárlásról szóló döntés tekintetében a Bírálóbizottság nem tekintette külön, önálló, valamelyik pályázótól megvásárolandó ötletnek
 - azokat az épület geometriájával kapcsolatos alapelemeket, amelyek számos pályaműben szerepeltek (és amelyek jellemzően a kiírás logikájából is következtek): ilyenek voltak az északi homlokzaton kialakítandó, az eredeti Hüttl-féle homlokzati elképzelés sarkalatos elemét képező rizalit, a nyugati homlokzat sík kiképzése, tetőidom, stb;
 - az épület funkciójára vonatkozó javaslatok;
 - a kiírásban foglalt feladat részét nem képező alaprajzi elképzeléseket
 - evidens, közismert, elterjedt építőanyagok felhasználására vonatkozó javaslatokat
 - a Hüttl-féle tervben – következőképpen a szomszédos épületekben is - megjelenő építészeti elemek (kváderezés, tagozatok kialakítása, boltíves nyílásor a földszinten, tetőidom, stb.) alkalmazására vonatkozó javaslatokat.

- A bizottság megállapította, hogy a megvásárolandó tervek egyike sem sérti a Befoglaló Tériddommal kapcsolatos elvárásokat és valamennyit beadó pályázó befizette a részvételi díjat.

Fentiekre tekintettel a Bizottság összességében úgy ítélte meg a pályázatot, hogy az a Korm. rendelet 20. § (4) bekezdésére tekintettel is eredményes volt.

Általános értékelés:

A feladat legnehezebb része az volt, hogyan lehet az 1972-ben átadott épület hétemeletes vázára egy, a vele összeépült hatemeletes épület historizáló homlokzatának ritmusával összhangban álló homlokzatot kialakítani.

Több pályázó erre a kérdésre azt a választ adta, hogy „sehogy, ezért ne is próbáljuk meg”. Ezek a pályaművek olyan homlokzati elképzeléseket vázoltak fel, amelyek

egy adott esetben korrektül kidolgozott, önmagában esztétikus irodaház-homlokzatot jelentettek meg, ami számos helyen építészeti értéket képezne, de a Kossuth tér arculatába nem illeszkednek

vagy

valamilyen ideologikusan megfogalmazott kiáltványszerű gesztus (magyar kreativitás, nagy magyarok, „az élet körei”, stb.) fix vagy (interaktív) mobil hordozójának tekintették a homlokzatot, nem pedig egy konkrét épület építészeti tagozatának.

Ezeket a pályaműveket a Bírálóbizottság semmilyen formában nem támogatta.

Más pályázók a megvalósult Pintér-féle homlokzat megtartására, esetenként finomabb átértelmezésére tettek javaslatot. A kiírás és a Bírálóbizottság nem kívánt állást foglalni a megvalósult épület esztétikájával, Pintér Béla tervével kapcsolatban; az ötletpályázat kiírása azonban önmagában egyértelművé tette a Kiíró azon véleményét, hogy napjainkban lehetséges lényegesen jobb válaszokat adni egy Kossuth téri épület homlokzatával, tömegalakításával kapcsolatban. Amennyiben a tervezés során ez az eljárás nem teljesülne, akkor semmilyen morális alapja nincs egy másik modern épület kialakításának, ez esetben kizárólag a meglévő épület valamiféle modernizálása (modernebb, jobb minőségű építőanyagok alkalmazása, az elvárható komfortfokozat, benapozás biztosítása stb.) lehet a cél.

A pályaművek egy viszonylag jelentős része figyelmen kívül hagyta azt, hogy a megvalósítani javasolt homlokzatnak ki kell elégíteni a Hüttl-féle tervben megtestesülő városépítészeti elképzeléseknek való - lehetséges mértékű - megfeleléssel kapcsolatos elvárásokat, tehát hogy a Kossuth tér térfalai egymással összhangban álló, egymásra építészetiileg reflektáló módon valósuljanak meg, és a déli térfal önmagában egységes homlokzati képet alkotó, nagyvonalú megjelenésű legyen.

A Hüttl-féle homlokzati elképzelés legmarkánsabb eleme a szimmetrikusan elhelyezett két rizalit, melyek közül a keleti meg is valósult. A megvásárlást nem nyert tervek között több olyan található, amelyek nem érzékelték a kiírásban foglalt fenti elvárás fontosságát.

1	<p>A terv egy perforált lapokból álló mozgó – mozgatható kulisszahomlokzat kialakításával igyekszik megidézni az eredeti tervet és kísérletet tenni arra, hogy egységesítse a térfal jelenlegi ambivalens megfogalmazását.</p> <p>A terv tömegformálásának elvei helyes irányt feltételeznek, ugyanakkor részleteiben nincs összhang, átgondolatlanak hat. Ez megmutatkozik a tetőfelépítmény koncepciótlan kialakításánál és a perforált homlokzat részleteiben, a nyíláskiosztásnál.</p> <p>A perforált elemek használata mellett a benapozottság megfelelő mértéke megkérdőjelezhető, illetve az elemek méretéből fakadóan nem biztos, hogy a valóságban létrejön a kívánt hullámzó látvány a homlokzaton.</p> <p>A terv pozitívaként említhető a nyugati oldalon a fűrészfogas térfal megszüntetése a szomszédos épülethez való sík homlokzattal való csatlakozással.</p>
2	<p>A terv egyszerűsége, steril formaisága, az Hüttl-féle tömegre való finom utalás pozitívumnak tekinthető. Az elvek azonban nem álltak össze egységes gondolattá az egész tervben.</p> <p>A tervezett homlokzat szervesen kapcsolódik a szomszédos épületekhez azáltal, hogy a körülötte lévő tereket és épületeket tükrözi vissza. A fűrészfogazást meghagyták a nyugati oldalon, mely így nem járul hozzá a tér egységes lezárásához.</p> <p>A terv gondolatisága konzekvensebb formában és más anyaghasználattal elképzelhető lenne.</p>
3	<p>A terv alaposan átgondolt, részleteiben is megtervezett épületet mutat be, igazi iskolapéldát, mely ugyanakkor formailag nem hoz újat, nem elég bátor a megfogalmazása.</p> <p>A terv értékének tekinthető, hogy a tartószerkezet elé álló keretrendszer tükrözi a mögöttes szerkezetet, és ezzel együtt igyekszik illeszkedni az eredeti tömegtagoláshoz is.</p> <p>Sablonos formavilága és aránytalan megoldásai miatt nem alkalmas a nemzet főterének méltó lezárására.</p>
4	<p>A terv alapgondolata kiemelendő. A nagy magyar nevek és motívumok a nemzet főterén történő összegzése, mint emlékezés és tiszteletadás ötletes, és gondosan megtervezett grafikai megoldással valósul meg a homlokzaton.</p> <p>Az épület tömegformálásában egyszerű, a nyugati oldal egyenes homlokzattal történő lezárása ebben a tervben is támogatandó.</p> <p>A épületben kevés utalás értelmezhető a Hüttl-féle tervre, a tetőfelépítmény és az óriási üveg „pártázat” viszont túlhangsúlyos és érzéketlen a többi megoldáshoz képest. A homlokzati grafika igényessége ellenére ebben a léptékben sajnos elfogadhatatlan.</p>
5	<p>A terv pozitívuma, hogy alapkoncepciójával igyekszik megteremteni a hidat a múlt, a jelen és a jövő között - a Hüttl-féle terv elemzése és megértése mellett - a szomszédos épületekhez való csatlakozásában. Végeredményben ez a gondolat túlságosan didaktikus eszközökkel valósul meg.</p> <p>Az eredeti terv homlokzatának (nyíláskiosztás, tömegtagolás) imitálása és lecsupaszítása műemléki helyreállításoknál bevett szokás, de nem értelmezhető olyan esetben, amikor a tartószerkezet (födémrendszer elsősorban) nincs összhangban.</p> <p>A tervezett épület kulisszaszerűsége és monumentalitása nem elfogadható a tér</p>

	lezárásaként.
6	<p>A terv nem mutat olyan formai és tartalmi megoldásokat, melyek hozzátesznek a jelenlegi épület kialakításához, jellegében is kevésbé tér el a mostani megoldásoktól. A tetején kitüremkedő amorf felépítmény értelmezhetetlen az épület többi részéhez képest.</p> <p>Pozitívumnak jegyezhető meg a nyugati oldalon a fűrészfogazás megszüntetése.</p> <p>A terv jelenlegi formájában nem alkalmas a tér lezárásaként.</p>
7	<p>A terv brutálisan egyszerű, egyhangú eszközökkel operál, nem tesz semmilyen utalást az eredeti tervre.</p> <p>A terv nem méltó a jelenlegi épület kiegészítéséhez, és az ország főterének lezárásához.</p>
8	<p>A terv homlokzati formálása több szempontból megkérdőjelezhető. Az eredeti terv részleteinek ráapplikálása az új homlokzatra jó ötlet, de annak párosítása egy teljesen inadekvát nyílaskiosztással aránytalan és ambivalens épületet hoz létre.</p> <p>Pozitívuma, hogy felépítményével és a rizalit-szerű kiugrással finom utalást mégis próbál tenni a Hüttl-féle tervre, ezt a fajta gondolatot nyugati sarkon már nem folytatta.</p> <p>A terv nem méltó a jelenlegi épület kiegészítéséhez, és az ország főterének lezárásához.</p>
9	<p>Az itt tervezett koncepció ősi, egyszerű tömeget jelenít meg. Mintha hatalmas, nyers kőtömbökből még ezután születne a cizellált végső verzió. Ezt az érzetet erősíti még a földszint kialakítása is. Nem nyílik meg a sétáló tér felé kellő mértékben ez a szint, pedig a metró megálló jelenléte funkcionálisan is ezt indokolja. Az új homlokzat nyugati oldala szerencsésen tünteti el az eredeti lépcsőzöttetett megoldást. Jól illeszkedik a megtartandó belső szerkezethez. A különböző homlokzati felületek azonos eszközrendszerrel mégis eltérő arányú kiképzéssel megpróbálnak reagálni a szomszédos épületek homlokzati struktúrájához. Ez a változat mégsem válik meggyőző, szerves térfal-szövevé.</p>
10	<p>Egy korrekt, jó arányú elemek felhasználásával fogalmazott pályaműről van szó. Némi közösséget mutat a város másik pontján, a Vörösmarty téren látható kortárs épület homlokzatképzésével. Mondhatni belvárosi karakterű. Mint a tértől független építészeti produktum, a tetőfelépítményét kevésbé szellemesen megformált rátétként viseli magán. Előnye még, hogy a Duna felőli homlokzatot kisimítja, így fel tudja hordani az új elemeket erre a területre is. A sarok befordulást viszont nem tekinti megformálandó formai kihívásnak. Nem cizellálódik tovább a forma, nem aktualizálódik az adott helyhez. A földszint átjárhatóságának igényét viszont könnyedén kiszolgálja a választott megoldás. A javasolt új homlokzati terv előnye hátránnyá válik a parlament épületét övező téren. Az egyszerű és erős geometriai forma még uralkodóbbá válik, mint a meglévő homlokzat. Most az Országház függőleges homlokzati osztására utaló struktúra látható, amit a pályázó még erősebb önálló formavilággal javasol felváltani.</p>
11	<p>A pályázati terv alkotója nem építészeti eszközökkel dolgozik. Sőt a nyugati homlokzattal egyáltalán nem foglalkozik. Az épület, mint médium, ez rendkívül korszerű gondolat. Ismerünk, minimál, vagy biomorf épületeket, melyek fényeffektakkal és műalkotások megjelenítésével képezik szituatív önmagukat. Ezen pályamű a tervezési folyamatot megsúszva, csupán egy gesztussal él. Egy ilyen terület elvonja a figyelmet a lényegről. Szimplán illusztrálni képes nem feltétlenül a térre való</p>

	tartalmakat.
12	A tervben szereplő üveghomlokzat inkább távolodik a tértől, mint közeledik hozzá. Szinte bárhol felvethető ez az anyaghasználat. Azonban ez nem azt jelenti, hogy megúszható az érzékenyítés többszörös absztrakciós folyamata. Sajnálatos módon megmarad a nyugati homlokzat függőleges daraboltsága. A földszint zárt marad az eredeti nyitottság helyet. Előnye a tervnek, hogy a megmaradó szerkezet fűdémkiosztásához jól illeszkedik. A Kossuth térnek viszont kialakult egy új tengelye: észak-déli irányban húzódik a Dunával párhuzamosan, és összeköti a látogató központot a metró lejárataival. Zöld parterek között vezet, és felfűzi a legfeszültegteljesebb területet. Ez a Parlament főbejárata és a zászló között húzódik. Illene észrevenni, és megfogalmazni a homlokzaton a tengely befogadását. A válasz keresése nem csak a földszinten, de a sarok megoldása, vagy a Hüttl-féle főrizalit újraértelmezésével is megközelíthető.
13	A pályamű a lehető legkövetkezetesebben leegyszerűsíti az épület tömegét. Ezzel teremti meg a lehetőségét a homlokzatra vitt kvázi grafikai megfogalmazásnak. Felfelé folyamatosan könnyített töredezettség jelenik meg előttünk. Valóban jellemző a belvárosi történeti épületekre ez a jelenség. Felfelé csökken a belmagasság, és vékonyodnak a falak, csökken az ablakok mérete. A Hüttl-épület még teraszosodik is, visszaléptetve a homlokzatot. A pályázó által választott irány ellentmondásba keveredik a földszint megnyitásának igényével. Következésképpen zárt, nem kidolgozott kialakítást látunk. Az épület tetején egy ufó megérkezését érzékeljük. Ez a tömeg feloldani hivatott a túl szögletesre sikerült homlokzatot. Az ilyen gesztusok történeti környezetben működésképtelennek mutatkoznak.
14	A pályaműben fellelhető építészeti eszközök, tömegformálás kidolgozatlan és sematikus maradt. A textilművészetben, vagy a papírkivágások világában használt módszerek megjelenése, elvileg felvethető gondolat. A következmény az, hogy nem szakít a tervező a kiíró által deklaráltan a térre nem illő építészeti megoldásokkal, például a nyugati homlokzat daraboltságával. Elválnak a földszint és az emeletek kidolgozása. Megjelenik a magas tető, de nem válik az épület szerves részévé. Tulajdonképpen a terv nem szakít a Pintér Béla féle homlokzattal, az valahonnan a háttérből elősejlik.
15	A pályamű mintha három különböző tervet tartalmazna. A tető leválnak a nyugati és északi homlokzatról. A földszinten megjelenő barlangnyílások talán a metró földalatti járataira utalnak. Felettük vízszintes lamella rendszer gyűrődik kellemesen, de öncélúan. Féltő, hogy a mögöttes irodák nem kapnak elég fényt. A nyugati homlokzat marad függőleges struktúrájú. A baj az, hogy megmarad a szakaszos visszaléptetés, továbbá az anyaghasználaton túl nem mutatkozik semmilyen rokonság az épület más homlokzataival.
16	A terv a végsőig leegyszerűsíti az épület tömegét. A homlokzat elé sík lemezekből kialakított perforált árnyékolót akaszt, ebből alakítja ki az első emeletől felfelé a Hüttl-féle épület rizalitját. Kevéssé érthető ugyanakkor, hogy a rizalitot miért nem viszi következetesen le egészen a talajszintig. A homlokzati rendszer finomabb építészeti elemeinek (pilasztterek, nyílászárók, tagozatok) megjelenítésére hivatott, az

	árnyékolóba perforált „pixelek” a Bírálóbizottság véleménye szerint erre a célra alkalmatlanok, és a burkolat a mögötte lévő tér benapozását is túlzott mértékben akadályozza.
17	Kizárt - A pályázó beazonosíthatóságát szolgáló zártként benyújtandó boríték nem zártan került benyújtásra, illetve a Biztosság megállapította, hogy CD –t tartalmazó borítékban kerültek elhelyezésre a zárt borítékban benyújtandó nyilatkozatok is, így a CD-vel együtt azok tartalma is ismertté vált, sértve ezzel a pályázat titkosságát
18	A terv a fölszinttől felfelé kísérletet tesz a Hüttl-féle tömegformálás - a rizalit, a tetőidom, a homlokzat ritmusa – megidézésére. A javasolt homlokzati rendszer legmarkánsabb eleme a perforált bronz lapokból álló, szélben mozgó burkolat. Ez számos helyen szellemes megoldás lehet, de a Kossuth téren tévedésnek kell tekintenünk. Ehhez hasonló mozgó homlokzat nem illeszkedik a tér többi épületének nagyvonalúságához, ünnepélyességéhez. Az épület földszintjének kialakítása pedig kísérletet sem tesz a szomszédos épületekkel, és a javasolt homlokzat felsőbb szintjeivel való együttműködésre.
19	A pályamű a tervező saját bevallása szerint is a Pintér Béla által tervezett – megvalósult – épület eredeti terveit tartalmazza, tehát az eredeti tervtől a megvalósítás során történt eltérések „orvoslására” tesz javaslatot. A Kiíró nem vitatja az épületben megtestesülő építészeti értékeket, tisztában van azzal, hogy milyen kööttségek közepette tervezte Pintér Béla az épületet, de a kiírás arra a feltételezésre épül, hogy napjainkban lehet a mai elvárásnak inkább megfelelő válaszokat adni egy Kossuth téri épület homlokzatával, tömegalakításával kapcsolatban. Az eredeti tervek újra megrajzolása kiáltványként szellemes, de az ötletpályázatban értékelhető, a pályázó leleményeként elfogadható építészeti ötletnek semmiképpen nem tekinthető.
20	Az épület északi homlokzata sematikusan lemásolja a mellette álló épület homlokzati rendszerét. A nyílások kiosztásánál figyelmen kívül hagyja a mögöttük húzódó szerkezetet, így számos helyen a nyílásokon át az azokkal semmilyen módon össze nem hangolt vasbetonváz látszik. Az épület bevilágításának biztosítására javasolt megoldás – a homlokzati elemek áttetsző epoxigyanta laminátumból készülnek – egyrészt valószínűleg nem biztosítja a szükséges benapozást, ugyanakkor megakadályozza belülről a kilátást. Az épület nyugati homlokzatánál a tervező a kiírásban foglalt lehetőséggel élve síkhomlokzatot képzelt el, de az eredeti lépcsős homlokzat megszüntetése helyett egyszerű üvegfal-díszletet húzott a meglévő homlokzatra.
21	A terven az épület mindkét homlokzata a mellette lévő épület homlokzati megoldásait másolja; az északi homlokzat esetén ez érthető, a Duna felé nézőn azonban sem történeti, sem építészeti oka nincs a Kossuth tér 5. sz. alatti épület homlokzati megjelenésének másolására. A két egymással össze nem hangolt homlokzat a sarkon nem szervesen találkozik. Az épület tetőformázása egyik homlokzattal sincs összhangban, a Hüttl-féle épület épületszobrászati elemeinek (a választott építőanyagtól teljesen idegen) másolása pedig nem tekinthető a historizáló homlokzati rendszer modern interpretációjának, ami a kiírásból következne.
22	A terv csak nagy vonalaiban jeleníti meg a Hüttl-féle tömegformálást, a választott homlokzati rendszer azonban nem alkalmas a kisebb léptékű építészeti formák

	<p>megjelenítésére. A kisméretű üvegtáblákból, mint pixelekből álló kétdimenziós ábrázolás – amelyek ráadásul a szélben mozognak is – nem adja vissza az eredeti háromdimenziós felület surló fényben igen markáns plasztikáját. A nyugati homlokzaton az eredeti lépcsős homlokzattal látványszinten – egy díszletként szolgáló üvegfalal – szakítani javasol, de érthetetlen módon mögötte megtartja a létező homlokzati síkokat.</p>
23	<p>A Hüttl-féle épület tömegét és felületi plasztikáját függönyfalas homlokzat elé függesztett perforált réz külső burkolattal idézi meg. Bár a tervező nem bizonyította, hogy a választott anyag ekkora léptékben is alkalmas a mögötte lévő terek bevilágításának biztosítására, és a fenntarthatóságával kapcsolatban is fogalmazódtak meg kételyek, a javasolt szerkezet és anyaghasználat a tervezés során továbbgondolásra érdemes. Ezért a Bírálóbizottság a megvétel mellett döntött.</p>
24	<p>A terv felületként kezeli az eredeti Hüttl-féle akvarellen megformált homlokzatot és a festmény tónusát különböző méretű lyukakkal idézi fel. A meglévő, megmaradó szerkezet elé kerül a perforált árnyékoló fal, amely kielégíti az irodaház természetes fényigényét és az árnyékolást is biztosítja. Ezzel izgalmas megoldását adja a 19. századi térfal 21. századi megjelenítésének. A megoldással harmonikus illeszkedést biztosít a környező épületekkel, sikeresen jeleníti meg a korabeli térfal víziót. Bár a tervező nem bizonyította, hogy a választott anyag ekkora léptékben is alkalmas a mögötte lévő terek bevilágításának biztosítására, a javasolt szerkezet és anyaghasználat a tervezés során továbbgondolásra érdemes. Ezért a Bírálóbizottság a megvétel mellett döntött.</p>
25	<p>A pályamű a meglévő épület építészeti megfogalmazásából kiinduló újszerű megjelenésű épület kialakítását célozza, ugyanakkor nem kíván konkurálni az Országházzal. A javasolt megoldás kétféleképpen kezeli az északi és nyugati homlokzatot, ezzel indokolatlanul „önmagához” sem illeszkedik. Új, a két szomszéd épülethez sajátosan alkalmazkodó formanyelve egy hangsúlyos, de jelen formájában a tér sarkára nem illő épületet eredményez.</p>
26	<p>A terv a jelenlegi épületet „fejleszti” tovább úgy, hogy a pillérrendszert a Hüttl-féle homlokzat metszetkarakterére dúsítja. Az alapötlet a végső megjelenést mégsem teszi harmonikusabbá a környező épületekkel. Az „átépítés” ilyen iránya nem tartalmaz olyan értéket, amely megfelelné a Nemzet Főteréhez és az Országházhoz.</p>
27	<p>A terv az eredeti homlokzat megjelenítésével a Kossuth tér eredetileg elképzelt szimmetrikus tömeggel történő lezárását javasolja. A homlokzatot nem kulisszaként kezeli, a funkcióból eredő megnyitások, üvegfelületek a külső és belső ötvözeteként jelennek meg. Formailag és anyaghasználattal, jó színvonalon oldja meg a tér sarkára elképzelt koncepcióját. Ezzel harmonikusan illeszkedik a környező épületekhez. A Kossuth tér és az Országház ezen alapötlet továbbgondolásával méltó társat kaphat történelmi városfejlődése kapcsán. A terv továbbgondolásra alkalmas, ezért a Bírálóbizottság kiemelt megvétel mellett döntött.</p>
28	<p>A pályamű tiszteli a jelenlegi házat, annak újragondolt változata. Az északi homlokzaton idegen, formalista megoldással próbál harmóniát teremteni, talán az Országházzal. A koncepció tehát alapvetően a meglévő épület egyfajta felújítása, amely</p>

	nem eredményezi a tér sarkának harmonikus lezárását és a környezettel harmonizáló megújódását.
29	A javaslat a meglévő épület átalakítása oly módon, hogy kvázi leköveti a Hüttl ház homlokzati díszítésének plasztikáját, párkányait, köerkélyeit, pilasztereit. Ezzel azonban a meglévő épülethez képest nem hoz létre olyan új értéket, amely méltó módon alakítaná a tér ezen sarkát és új megfogalmazásban illeszkedne a szűkebb és tágabb környezetéhez.
30	A Hüttl-féle koncepció torzó maradt, és a pályamű ezt fejezi be, az eredeti szabályozás anyaghasználatával. A javasolt homlokzat kortárs eszközrendszerrel kel életre, kőlamellák segítségével. Az eredeti városépítészeti elvek megmaradnak, és ezáltal a terv jó színvonalon kezeli a sarok kialakítását, környezetébe illesztését. Mai épület, mindamelllett, hogy maximálisan tiszteletben tartja a tér beépítésének korabeli koncepcióját. A bírálóbizottság megvétel mellett döntött.
31	Pályázó az 1972-ben épült irodaház homlokzatának függőleges osztásrendjét megtartva a teljes felületet a mai igényeknek megfelelően felszabadította, megnyitotta. Az így képzett üvegfelület elé, a megmaradt függőleges bordák közé egy mozgatható fém függőleges lamella sort helyezett, amely – pályázó szándéka szerint – megfelel az épület az épület akusztikai, benapozási, energetikai követelményeinek. Az érzékenyen kialakított, áttört felületű fém lamellák egy síkba forgatása a Hüttl féle homlokzat megjelenését láttatják, képezik le. E kortárs építészeti megoldás látványosan, érzékelhetően és hatásosan egyesíti a XX. század elejei térfalképzési elképzelést a XX. század második felében megvalósult épületet a mai kor elvárásaival. A javasolt szerkezet a tervezés során továbbgondolásra érdemes. Ezért a Bírálóbizottság a megvétel mellett döntött.
32	A Pályázó kortárs építészeti megoldással egyesíti a Hüttl féle térfalképzési elképzelést a XX. század 70-es éveiben épült irodaház homlokzatképzésével. Az újraépített, homogén, teljes felületű homlokzat elé egy fix, teljes épület magasságú egyenes kiosztású lamella sort helyez, melyen megjelenik a Hüttl féle homlokzatterv dombormű szerű lenyomata. Ez a megoldás áthajlik a Duna felőli homlokzatszakra is. Hogy az eklektikus homlokzatterv leképezése ne legyen teljesen direkt, az alsó és felső sávok határozott levágásával a XX. század elejei térfalképzési elképzeléshez a kapcsolat szimbolikussá válik. Kedvező a tetőszint kialakítása. Vitatható a földszinti kivágás megjelenése és mértéke, valamint a két homlokzati sík átfordulásának kezelése. A pályaművet a bíráló bizottság megvételben részesítette.
33	Pályázó a meglévő épület elé akasztva előregyártott beton kéregelemekből megépíti a leegyszerűsített, újraértelmezett Hüttl féle homlokzati elképzelést, átfordítva a Duna oldali homlokzati szakaszra is. E tömör felületbe – hiszen az ablaknyílásokat is beton síkok zárják – függetlenül az eklektikus homlokzati rendtől, az irodaépület funkcionális igényeihez igazodva egyenlő méretű, szintén beton elemekből keretezett nyílásokat vág.

	<p>Pályázó kortárs építészeti eszközökkel biztosítja egyben az illeszkedést a környező épületekkel, alkalmazkodást az egységes térfalhoz és egyben illeszkedik a meglévő épület szerkezeti rendjéhez és működési igényeihez.</p> <p>Vitatható a homlokzati felületként alkalmazott mázas kerámia burkolat szükségessége, megvalósíthatósága.</p> <p>A pályaművet a bíráló bizottság megvételben részesítette.</p>
34	<p>Pályázó a meglévő irodaépület függőfalrendszere elé egy interaktív felületet feszít. Az állítható, programozott mozgású lencseformákat egy függőleges lamellarendszerre helyezi. A lencseelemek anyaghasználatára több javaslatot tesz a megoldást nyitva hagyva.</p> <p>Pályázó az így kialakított felületen kívánja grafikailag megjeleníteni alkalmanként a Hüttl félé homlokzatképzést, vagy akár más – a téren történő adott eseményekhez igazodó motívumok bemutatását.</p> <p>Bár az alapgondolat értékelhető, pályázó javasolt megoldása nem eredményezett – a bíráló bizottság véleménye szerint – a környező épületekkel harmonizáló, a kialakult térfalképzéshez igazodó építészeti eredményt.</p>
35	<p>Pályázó alapkonceptiója, hogy az irodaház elé, a környező épületek kváderosztását imitáló, előregyártott, szálerősítésű beton elemekből létrehozott homlokzati kérget akaszt, egy homogén vízszintes sávos felületet eredményezve. A szomszéd eklektikus homlokzatképzésű épület szélső rizalitjára utalva a homogén sávos homlokzatképzés egyes szakaszait a síkból ferde irányban kihúzza.</p> <p>Pályázó ennél többet nem tesz a térfal egységes kezelése érdekében, sem a nyílásrendben, sem léptékében, sem arányrendjében, sem szellemiségében nem igazodik környezetéhez.</p> <p>A tervezett épülettömeg kilóg – a kihúzott homlokzati szakaszokon – a kiíró által meghatározott maximális téridomból.</p>
36	<p>Pályázó változtatás nélkül megépítette, rekonstruálta a Hüttl félé homlokzati elképzelést, mintául véve a szomszédos épületet, azzal teljesen megegyező anyaghasználattal, szerkezettel, építészeti részletképzéssel. Pályázó a dunai oldalon ugyanezt megismételte csökkentett méretben.</p> <p>Nemcsak a homlokzati falak kerülnek megépítésre, hanem a meglévő irodaház részbeni visszabontásával a teljes szélső traktus szerkezete is. Pályázó ily módon kívánta megoldani a jelenlegi épület 8 szintje és a tervezett homlokzat 7 szintje közötti különbséget.</p> <p>Amellett, hogy a tervezett megoldás ellentétes a pályázati kiírással, hiszen a meglévő épület szerkezetének megtartását írja elő, a működő METRÓ állomás feletti bontás és szerkezetépítés megvalósíthatósága is kérdéses.</p>
37	<p>Pályázó a meglévő épület elé egy kétrétegű homlokzati héjat húz. A belső réteget képző sík, teljes felületű üveghomlokzat elé nagyméretű geometriai elemeket tartalmazó – melyet a gótika formavilágából vezet le – áttört beton felületet feszít.</p> <p>A homlokzat ilyen módon történő megfogalmazása mind elvében, mind formavilágában, mind léptékében idegen környezetétől, nem illeszkedik a Nemzet Főterét övező épületekhez, a tér jelentéséhez és méltóságához.</p>

	A terven nem került megoldásra az épület főfunkciójának és a METRO megközelítésének szétválasztása. Kiíró által előírt részletterv hiányában a tervezett homlokzatképzés műszaki megoldása sem értékelhető.
38	Kizárt – A zártként benyújtandó boríték nem zártan került benyújtásra.
39	Kizárt – A pályamű 2015. november 13-án került feladásra.
40	Kizárt – A 16.§ (1) bekezdésében foglalt szabály megsértésével került benyújtásra (postai út helyett személyesen) és nem az előírt határidőben.